

Не бива да са не крзцават; Не бива да са не причацават; Не бива да са непразднват. Не бива, не бива и — все не бива! Хвзрлехъ едно черно бѣло на ѹмственнѣти ни славы — истъкано на основата не бива!

Нх зацо не бива? — Зацо да са крзцаваме? Зацо да са причацаваме? — Кой да разкажеше? Немаха вркме отъ да са ѹплаквахъ отъ скѣдостътаси. Немаха вркме отъ да мислѣтхъ съ кой начинъ и сѣхъ коа церомоніа по много пары да издрѣчатхъ отъ насъ!

А н ний Бзлагарите, назыданы въ набожностъта чрезъ прадѣдното свѣто преданіе, іоце отъ вркмето на самостоателната и независима наша Черква, давахме имъ. Предстоавахме іоце да имъ

като фекти спорѣхъ пословицата: „което е дробилъ, чи-
дошло вркма да го сѣрва,“ отговоръ на посланика:
„Иржнхъ какарисъ Ефендимъ“. Послѣ пріема обикно-
венното си дозвѣленіе, та си отива въ митрополіата, тамъ дѣ-
то правъ ноцъ на писка закѣта си за мнѣлото си злато и сѣ-
кро въ количество до 7,600.000 грошеве какъ да са разпорѣ-
дхъ съ него, кратоките и сестрините мѣ синове и зетюви, и
да не вркдатъ никого отъ вѣдните мѣ слѣги, чи тѣхъ сѣ не-
вини въ тоа отношеніе, а самичкіа той си ѹтѣсѣ сѣкѣра, да не
гори, и си затвора стаѣжта, когато кѣе кече заспааи венчките
изъ митрополіата, та си окѣа чѣханте, намѣтваса съ Кожѣха
си, които остана и тѣхъ за наследниците си, при ѹстата на
митрополіаскіа гиранъ (кладенецъ) а той на доло съ главата въ
гиранъ, да трихъ отговоръ въ него за Царскіа посланикъ, та са
ѹдавнахъ самъ, и така си искара на глава предателството. На
ѹтрѣа день, като са ѹзнаао вѣше отъ вѣскѣго тора Гърцко вѣа-
дишко приключеніе, и като са вѣши писало на вѣаждѣ за тѣа
както отъ писаръ мѣ до Патріархіата, така и отъ народа до
предстѣпители въ Ц-градъ, истинното що станало. Нх безстѣд-
ните Гърцы и пришѣдцы по Бзлагарска стрижка, трѣдѣха са да
подадхъ сѣмненіе, чи какъ са го Бзлагарите ѹдавнаи, а не той
самъ сѣвѣ си. Па на тоа засидѣтелствора чи е сѣвѣскіецъ
Птанасій владика, Патріаршеското изреченіе въ Царн-Градъ предъ
предстѣпители Г-на Никола ѹшквата отъ Трѣкна и неговите дрѣ-
гари, когато ѹтишѣа съ писмата си отъ народа да сѣократъ
на Патрика приключишето и да пѣразсѣдѣхъ за подаденното
сѣмненіе на което са отговорнахъ сѣрѣа Патріархъ „Шейтана
ѹймѣшъ да кобамѣшъ.“ Зак. Пз.